

STRINDBERGS SISTA KÄRLEK I BLÅ TORNET

Ågust: I detta mitt senaste och sista äktenskap i min giftas trilogi förtydligas mitt livs äktenskapsdrama i tre akter af olika längd som repitioner på de föregående hvilka endast skilja sig i detaljer men i allt öfrigt äro desamma af tråtor, svek, baktal, sammanvärjningar, hot, otrohet, ekonomisk oro, utpressning, hat, leda och skilsmässoprocesser..

Att sedan en mansålder tillbaka i lifvets bok fortfarande befinna sig vilken i en mörk dyster skog, förty jag alltför ofta vikit af från rätta vägen men som till skillnad från Dante alltid återvända till samma utgång och ingångspunkt som voro jag i cirklar och labyrinter, på lifsens törnebeströdda stig, ter sig dess mening outgrundlig om där finnas mening eller allt är ett livets teaterstycke som dramatizeras af utomstående.

Den kärlek som är mest ouppnåelig finnas ej längre här som musa att besjunga förty hon dog för tidig död söndersliten af samhällets destruktiva kugghjul.

Hvad än afvundsjukans demoner säga om sjuttonåriga servitrisen och teateraktrisen Fanny här i Blå tornet beträffande ålderskillnad oss emellan, veta den intet om kärleken hvilken icke har någon åldersbegränsning.

Uti Blå tornet sitta jag nu som gammal

Örn i sitt näste där jag endast flyga ut
på ark med orden som vingar.

-

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Notarius publicus:Sten Wiking med Poeter.se id #39136 innehar upphovsrätten